

(Priloga Vrtnu.)

Št. 7.

Ljubljana, dné 1. julija 1902.

X. tečaj.

Kosec.

Zaječale so cvetice
Tam na trati razcveteli,
Solze orosile lice
Cvetkam zgodaj zgodaj velim . . .

„Kosec, ti hudobni kosec,
Kaj smo tebi naredile?
Oj hudobni, mrzli kosec,
Kaj smo tebe razjezile?“

Pusti nas še, kosec, pusti,
Rade bi me še cvetele,
Dolgo še duhtele rade,
Rade dolgo še živele.“

Nič ni rekel kosec mladi,
Le vihtél je urno koso,
Cvetke je koševal kosec
V svežo jih podiral roso.

Mirko Osmanbeg.

